

test

TEKST / TOM PLETERSKI FOTO / MARJAN ZAPLATNIK

MALČEK V NEMILOSTI

Fiat 127, majhen avto brez velikih pomanjkljivosti

Kadar govorimo o majhnem avtomobilu v isti sapi govorimo tudi o Fiatu. Torinski velikan že dolga desetletja potrebuje, da mu ni para v velikem vojskovjanju z majhnimi avtomobili. To počne brez omahovanja; pravočasno in brez obotavljanja postreli tudi lastne vojake, kada ih mineva bojaželinost.

KODAK SAFETY FILM

Uspel kraj

Tako se je zgodilo tudi, ko je prečna namestitev motorjev, ki poganjajo prednja kolesa, dokazala prednost pred motorji v zadkih včerajskih malih fiatov. Pri majhnih avtomobilih je seveda še posebej pomembna izkorisčenost prostora pod skopom odmerjeno pločevino. Zato je dobil fiat 127, ki je leta 1971 nadomestil generacijo „850“, predvsem novo, prednjemu pogonu prilagojeno karoserijo, medtem ko ima pod pločevino spremno uporabljeno učenost in material iz prejšnjih modelov. Fiat namreč izdejuluje tudi razmeroma najcenejše avtomobile v Evropi in zato redko naredi avto, ki bi bil nov do zadnjega vijaka. Tako se fiat 127 vozi na podvozju, ukradenem v fiatu 128 – poznamo ga z zastave 101, zene pa za motor kupeja „850 sport“.

Glede čaranja s prostorom pa takole: v fiatu 127 se lahko štirje potnikti tudi na daljših poteh razmeroma dobro počutijo, dobrí odnosi meh na sedežu pred volantom pa tudi vozniku zagotavljajo zelo dobro počutje.

Kar največ je tudi v prtljažniku. Tovarna je skrojila dva zadka, enega z navadnimi prtljažnikami in 230 litri uporabne prostornine (merjeno z našimi kockami), in drugega s tretjimi, dvižnimi vrati in zložljivo zadnjo klopo, ki pogumno tudi več kot tisoč litrov (hladilnikov, pralnih strojev, televizorjev in krompirja). Prtljažnik ni velik samo po prostornini, marveč mu tovarna dovoli (če je za volanom samo voznik) še obtežbo 330 kg. Za napako „poskrbi“ samo precej visok rob prtljažnika, ki nagaja pri tovorjenju velikih predmetov.

Skratka, zunaj samo 3,60 metrov dolg avto, znotraj pa nikakršen malček. Bolj v slogu majhnega avtomobila je narejena notranja oprema, ki izdaja dolge prste tovarniških referentov za varčevanje. Tako so

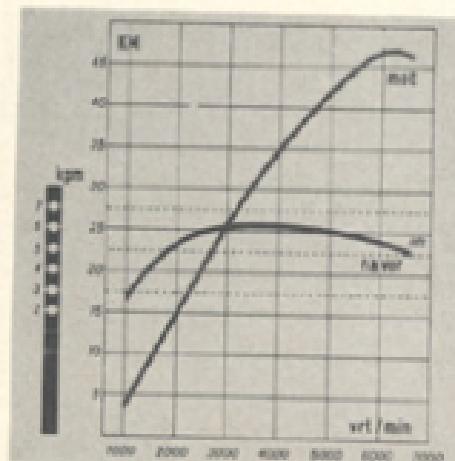
sedeži videti majhni in tanko oblazinjeni, vendar pa svojo naložno zelo dobro opravljajo. Niso pretrdi in tudi telesa se dovolj dobro oprimejo. Špartska, dejoma tudi primitivna je oprema armaturne plošče, vendar pa to ne velja za velika okrogla instrumenta, ki združujejo vse potrebne kontrolne lučke, ki so tudi spodobno velike in vsiljivo opozorijo na morebitne napake v motorju.

Zaščitena pločevina

Star Fiatov greh so primitivne črpalki za pranje vetrne šipe. Gumijasti gumb zahteva večkratno pritiskanje s palcem, preden z muko iztisne na vetrovno šipo bojeni curek vode; povrhu ga privreže in voznik še težko doseže.

KODAK SAFETY FILM

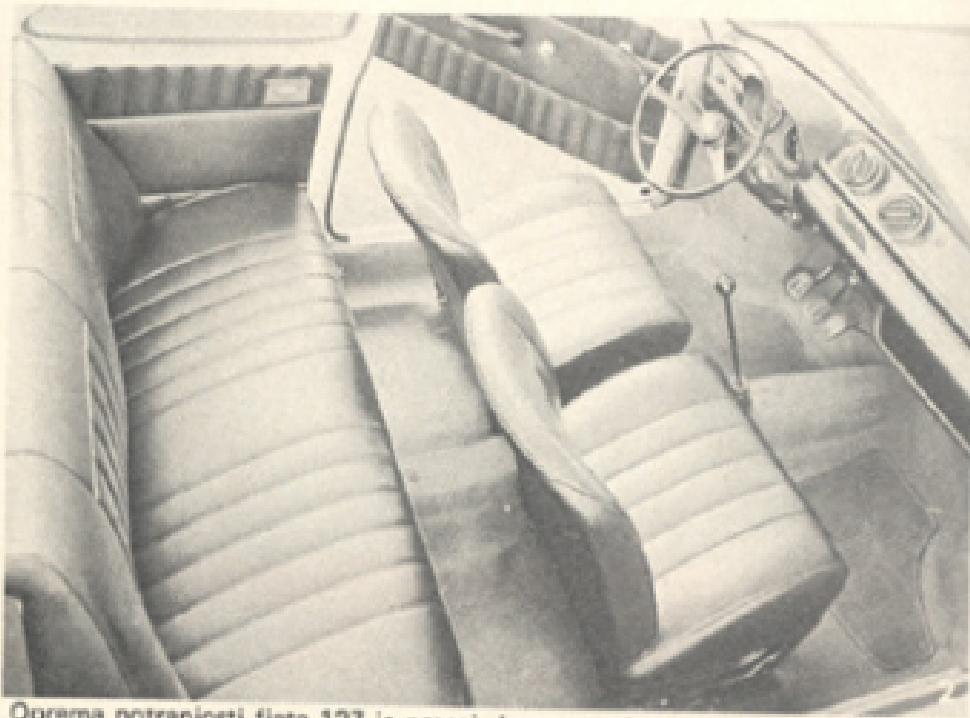

Motor fiata 127 doseže največjo moč visoko pri 6200 vrtljajih v minuti, vendar mu ugodna krivulja navora, ki je na širokem območju med 2700 in 6000 vrtljaji v minuti bližu največjemu navoru (pri 3500 vrt/min), zagotavlja prožnost in varčnost.

drobne dokaze tradicionalne fiatove površnosti. Tako nagajajo trdi mehanizmi za odpiranje oken, a tračnice prednjih sedežev so slabotne in se pod težo obilnih voznikov krivijo.

Po drugi strani tovarna od lanskega septembra pomanjkljivosti poplača z zelo dobro zaščito pločevine, ki še ni v navadi niti pri veliki večini krepko dražjih avtomobilov. Karoserije so barvane po novem postopku, ki poleg fosfatiranja in barvanja z elektroforezo vsebuje še posebno antikorozijsko osnovno barvo. Poleg tega že v tovarni prekrijejo podvozje z vinilskim premazom in

Oprema notranjosti fiata 127 je precej skopa, vendar za avtomobil tega razreda zadovoljuje.

Glede brisalnikov s priročnim stikalom pri volanu, ki smo ga vajeni tudi z drugih fiatov, pa je škoda, da imajo eno samo hitrost. Za drobno rosenje je prehitra, za nalin pa prepočasna. Tovarna bi tudi že lahko spremenila naprave za zračenje svojih avtomobilov in sicer odpiranje loput, skozi katere priteka zrak k nogam. Privezan voznik jih doseže samo z nogo, s čemer pa seveda avtomobilu ne izkazuje nežnosti. Zračenje tudi sicer ni najboljše. Kadar je v vozilu več potnikov, prezračevanje ne zadošča, v skisanem vremenu pa se stranske in zadnja šipa zarosijo prej, kot bi se smelete. Še dobro, da so na voljo trikotna okenca (sicer vstopna viza za vlotilce), še bolje pa bi bilo, če bi imeli „127“ serijsko zadnja stranska okna, ki jih je moč odpreti z izmikanjem navzven. Glede nepridipravov še to: če bodo cene bencina naraščale v sedanjem tempu, bodo morale tovarne tudi pri majhnih avtomobilih zaklepati posode za gorivo, pri modelu na tri vrata pa bi imeli radi pokrov nad prtljago, da bi bila skrita tatinskemu očem.

Med testom smo odkrili tudi

zaščitijo pred rjavenjem tudi vse votline v strukturi karoserije. Pa truda še ni konec: platišča so zaščitena z zapečenim prahom epoksidne smole, a blatniki so znotraj zoper sol in kamenje pokriti s plastično maso. Kaže, da je Fiat sklenil narediti konec očitkom na račun slabega lakiranja in daje za tak tudi garancijo.

Nenavadni konji

Štirivaljnik, ki žene fiat 127, je star znanec. Tovarna ga je vzela iz pokojnega fiata 850 sport coupe in mu izpregla pet konjev, tako da jih je zdaj „samo“ 47, s tem pa mu je nekoliko podaljšala poskočno življenje.

Prav presenetljivo! Motor, ki mu po precej zastareli zgradbi s stransko odmično grednjo, ki odpira ventile s posredovanjem dolgih dročnikov in se povrh vrti samo v treh ležajih na glavni odmični gredi, ne bi niti v sanjah prisodili veselja do vrtljajev, se vrti skoraj do 7000 vrtljajev v minuti, ne da bi se mu zmešalo v glavi. Za nameček je še prav prožen, tako,

da osrečuje tudi voznika, ki mu je pretikanje menjalnika v nadležno. Človek bi dejal, da motor vsega tega ne more kaj dolgo prenati, toda združi se prav nič, le da nad 5000 vrtljajev v minutih prevpije normalen pogovor potnikov in bolj ko se vrti, bolj je neznen. Tovarna se za dušenje rotora ni kaj prida pobrigala.

Ker bodo glede trpežnosti hitrega motorja še vedno pomisliki, do dajmo, da je že nekaj avtomobilističnih revij fiat 127 gnalo na testih vzdržljivosti, pa je bil motor po 50 000 prevoženih kilometrov kot nov.

Tovarna tudi v svojih navodilih ne predpisuje nikakršnih omejitev glede dolgotrajne potovalne hitrosti. No, za dobro počutje motorja vseeno raje priporočamo nekoliko nižjo trajno potovalno hitrost, kot pa jo fiat 127 zmore s polnim plinom.

Še večje je presenečanje pri črpalkah za gorivo. Avto, ki se po zmogljivosti kosa sorodniki spodnjega srednjega razreda, potrebuje izjemno majhne porocije hrane. Tudi pri grdem priganjanju težko porabi več kot 10 litrov na 100 km, medtem ko voznik, ki pazi na porabo goriva, pride tudi pod 7 litrov na 100 km. Tudi nekoliko večja poraba olja (blizu pol litra na 100 km) ne spremeni ocenje, da je fiat 127 pri gorivu zelo varčen.

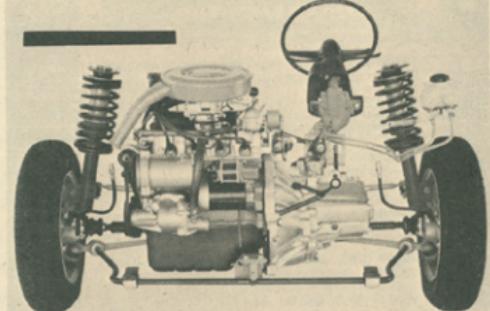
Nihče ni popoln – zato motor fiat 127 v vlažnem in hladnem vremenu včasih neogret nerad steče.

Pa še to: kljub temu, da je stlačen na majhen prostor, so bistveni deli za vsakdanje vzdrževanje mehanikovim rokom lahko dostopni.

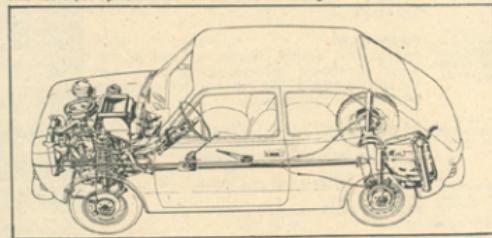
Manj srečne roke pa so bili inženirji pri menjalniku. Prestavna ročica je precej nenatančna in sinhronizacija druge prestave zavrhata od voznika nekoliko tankotnost.

Zaljubljen v ovinke

Podvozje, na katero se opirajo posamično obesena kolesa, vsi zelo dobro poznamo z zastave 101. Tudi fiatu 127 pomaga, da se drži ovinkov brez napake. Za prednji pogon značilno siljenje nosu navzen je opazno šele pri hudem pretiranju, na hiter odvzem plina (kar je normalna, čeprav ne vedno pravilna reakcija voznika v škrpicah) pa se zadek ravno toliko razbremeni, da se avto lepo obrne v smeri ovinka. Na ravinem in pri velikih hitrostih se „127“ izkaže z zvestim držanjem smeri, da bi čutil bočni veter, pa mora phatič že prava burja.

Prednja prema s prečno postavljenim motorjem močno spominja na zastavo 101 (fiat 128) in peugeot 104: kolesa na enojnih pravnih vodilih, ki jim pomaga tudi stabilizator, so oprta na Mc Phersonove vzmetne noge.

„Rengten“ fiat 127 razkriva čarjanje s prostorom. Pogonski agregat je postavljen prečno, zadnja prema s prečno listano vzmetjo tudi zavzema malo prostora, posoda za gorivo je sploščena pod zadek, rezervoar kolo (ni na sliki) pa je spravljeno pri motorju. Vsa zasnova se je zgledovala po fiat 128.

Medtem ko ima navaden fiat 127 precej skop prtičnik, je šlo v testni avto, ki je imel tretja vrata na zadku, pri podrti zadnji klopi kar za 1150 litrov – merilnih kock.

Testni „127“ pri nas ni okusil snega, vendar je na blatu in pesku pokazal, da je na spolzki cesti prav tako dober kot druga vozila s prednjim pogonom.

Fiat 127 je tiste vrste avto, ki vozniku na ovinkih cestah dovoli veliko varne športne zabave. Pri tem v enaki meri sodelujejo natancen, dovolj neposreden in lahketen volan, res dobre zavore, živahen motor in varen podvozje. Fiat 127 ni doma na Francoskem in zato tudi nima tako mehkih in udobnih vzmeti, vendar pa je že daleč od tega, da bi rekli, da je pretrd. S kratkimi in dolgimi neravninami na cesti opravi tako dobro kot poprečen evropski velikoserijski avto. Pri voznih lastnostih in udobju pa imamo prizomo, ki zadeva vidljivost. V lepem vremenu na vse strani pregleden avto, ki ga pri parkiraju tudi kratki poševen zadek nič ne moti, se v dežju in umazaniji zadaj umaze z neprosojnimi „premazom“, ki bi mu bil kos samo brisalnik na zadnji šipi.

Dobro postane slabo

Fiat 127 je majhen avto brez velikih pomanjkljivosti in velik pri varni legi na cesti, zmogljivosti, viharni porabi goriva in tudi pri prodajnicih. Vse te lastnosti pa mu, kot kaže, pri nas precej škodijo. Za precejšnje število kupcev, ki se spogledujejo z zastavo 101, bi bil fiat 127 povsem zadovoljiv avto, in povrhu še občutno cenejši.

Najnovejši can fiat 127 sicer nismo, kar ga tudi ni naprodaj. Nazadnje, proti koncu lanskega leta, je stal fiat 127 preračunano v dinarje slabih 40 000 dinarjev, izvedbo s trojnim vratimi pa okoli 2000 dinarjev več in to v vstetimi vsemi dajatvimi in zasluzkom uvoznika. Tudi z zadnjim podražitvijo fiatovih vozil dvomimo, da bo v bodoči prekoracičil moje konkurenčnosti na tržišču.

In tem grmu tiči zajec. Kot smo zvezeli, je še močno dvomljivo, ali bo uvoznik, ki je Crvena zastava, poskrbel za uvoz tega avtomobila. Točnega odgovora žal nismo dobili pravi čas. Je pa tako, da Crvena zastava rajši gradit v Zagrebu tovarnico za ustvarjanje luksuznega fiat 132, kot pa da bi poskrbela za skromni fiat 127, ki bi v večjem številu poleg napadov na Zastavine lastne automobile pomerni tudi skrb za servise in rezervne dele.

„Vsakdo pač dela po svoji noragi,“ pravi tudi generalni direktor Crvene Zastave v intervjuju na naslednjih straneh te štavilke. Ali: tudi bog je najprej sebi brado ustvaril!

